

بیانیه شبکه نیروهای دموکراتیک و مدنی افغانستان به مناسبت پنجمین سالگرد حاکمیت طالبان

پنج سال سرکوب، محرومیت و بحران؛ پنج سال دوری افغانستان از آزادی، عدالت و مردم سالاری پانزدهم اگست ۲۰۲۱ (۲۴ اسد ۱۴۰۰) نقطه‌ای تلخ و سیاه سرنوشت در تاریخ معاصر افغانستان بود؛ روزی که طالبان بار دیگر بر سرنوشت مردم افغانستان مسلط شدند و حاکمیت را در دست گرفتند. این روز تنها به معنای سقوط یک دولت نبود، بلکه نماد عقب‌گرد افغانستان از مسیر مردم سالاری، آزادی، حقوق بشر و برابری شهروندان به سوی استبداد، انحصار و افراط‌گرایی بود. بازگشت طالبان به قدرت، دستاوردهای دو دهه گذشته در عرصه‌های آموزش، آزادی بیان، مشارکت سیاسی، حقوق زنان، جامعه مدنی و رسانه‌های آزاد به گونه‌ای بی‌سابقه نابود شد و میلیون‌ها شهروند افغانستان از ابتدایی‌ترین حقوق و آزادی‌های اساسی خود محروم گردیدند.

پنج سال گذشته از دشوارترین و تاریک‌ترین دوره‌های تاریخ معاصر افغانستان بوده است. آزادی‌های فردی و اجتماعی به شدت محدود شده، زنان و دختران از آموزش، کار و حضور در عرصه‌های عمومی محروم گردیده‌اند، نهادهای دولتی به جای اداره مبتنی بر شایستگی، در اختیار افراد فاقد تخصص و تجربه قرار گرفته، صدها رسانه مستقل تعطیل شده و ده‌ها هزار تن از نخبگان، متخصصان و نیروهای علمی و فرهنگی ناچار به ترک کشور شده‌اند.

در این مدت، افغانستان بار دیگر به بستری برای فعالیت گروه‌های تروریستی و افراطی تبدیل شده و فضای عمومی کشور آکنده از ترس، سرکوب، بازداشت‌های خودسرانه، محدودیت‌های گسترده و نقض مستمر حقوق بشر بوده است. هزاران مورد نقض حقوق بشر، برخوردهای تبعیض آمیز، سرکوب آزادی‌های مدنی و حذف نظام‌مند گروه‌های مختلف اجتماعی، سیاسی، قومی و مذهبی، تصویری نگران‌کننده از وضعیت کنونی افغانستان را رقم زده است.

طالبان طی پنج سال گذشته تلاش کرده‌اند با اتخاذ سیاست‌های دوگانه در برابر جامعه جهانی، مشروعیت بین‌المللی کسب کنند، اما در عمل هیچ‌گونه تعهدی نسبت به اصول حقوق بشر، حقوق زنان، آزادی‌های اساسی و ارزش‌های پذیرفته‌شده جهانی نشان نداده‌اند. با وجود این، برخی کشورها همچنان سیاست تعامل یک‌جانبه و بدون پیش‌شرط با این گروه را دنبال می‌کنند؛ سیاستی که نه تنها به بهبود وضعیت مردم افغانستان منجر نشده، بلکه زمینه عادی‌سازی نقض گسترده حقوق بشر را نیز فراهم ساخته است.

شبکه نیروهای دموکراتیک و مدنی افغانستان، ضمن تأکید بر مسئولیت جامعه جهانی در قبال مردم افغانستان، از دولت‌ها، سازمان‌های بین‌المللی، نهادهای حقوق بشری و تمامی نیروهای مدافع آزادی و مردم سالاری می‌خواهد که اقدامات مؤثر و مسئولانه‌ای را در دستور کار قرار دهند. در این راستا، موارد زیر مورد تأکید قرار می‌گیرد:

۱. جامعه جهانی باید از تمامی ابزارهای سیاسی، حقوقی و دیپلماتیک برای وادار ساختن طالبان به پذیرش یک روند سیاسی فراگیر، مشارکت همه شهروندان و احترام به حقوق اساسی مردم افغانستان استفاده کند.

۲. تعامل یک‌جانبه با طالبان، بدون در نظر گرفتن خواست و حقوق مردم افغانستان، به معنای نادیده گرفتن اصول بنیادین حقوق بشر و ارزش‌های جهانی است و نباید به روندی عادی و پذیرفته‌شده تبدیل شود.

۳. کشورهای دموکراتیک جهان نباید مردم افغانستان را در برابر تهدید تروریسم، افراط‌گرایی و نقض گسترده حقوق بشر تنها بگذارند و لازم است از نیروهای دموکراتیک، مدنی و آزادی‌خواه افغانستان حمایت مؤثر و پایدار به عمل آورند.

۴. جامعه جهانی باید با استفاده از همه ظرفیت‌های مشروع خود، مانع تبدیل شدن افغانستان به پناهگاه و مرکز سازمان‌دهی گروه‌های تروریستی بین‌المللی شود؛ زیرا تداوم این وضعیت، امنیت منطقه و جهان را با تهدیدهای جدی مواجه خواهد ساخت.

۵. شبکه نیروهای دموکراتیک و مدنی افغانستان از تمامی جریان‌ها، شخصیت‌ها و نیروهای مؤثر ملی می‌خواهد که با عبور از اختلافات، برای ایجاد انسجام، همگرایی و شکل‌گیری یک صدای واحد در دفاع از ارزش‌های ملی، مردم‌سالاری و حقوق شهروندی تلاش کنند.

۶. از همه شهروندان افغانستان که به آزادی، برابری، مردم‌سالاری، حقوق بشر، آزادی بیان و آزادی عقیده باور دارند، دعوت می‌کنیم تا با تقویت همبستگی، همکاری و هماهنگی میان نیروهای آزادی‌خواه، زمینه شکل‌گیری یک بدیل ملی، فراگیر و دموکراتیک را فراهم سازند.

۷. افغانستان امروز از مشروعیت سیاسی و بین‌المللی برخوردار نیست؛ زیرا نظام حاکم بر کشور بر پایه مشارکت مردم، حاکمیت قانون و احترام به حقوق شهروندان شکل نگرفته است. ادامه این وضعیت، بحران انسانی، مهاجرت گسترده، گسترش تروریسم، توسعه شبکه‌های جرایم سازمان‌یافته و عقب‌ماندگی بیشتر افغانستان را در پی خواهد داشت.

۸. فقدان یک حکومت مشروع، پاسخگو و برخاسته از اراده مردم، یکی از بزرگ‌ترین رنج‌های ملت افغانستان است. جامعه جهانی نباید در برابر درد و رنج مردم افغانستان بی‌تفاوت بماند یا افغانستان را از دستور کار خود خارج سازد. از این‌رو، از سازمان ملل متحد، دولت‌های دموکراتیک، نهادهای حقوق بشری، رسانه‌های آزاد و تمامی بازیگران مسئول منطقه‌ای و بین‌المللی می‌خواهیم با اتخاذ سیاست‌های هماهنگ و مؤثر، از شکل‌گیری روندی که به استقرار حکومتی مشروع، فراگیر، پاسخگو و مبتنی بر اراده مردم منجر شود، حمایت کنند. در غیر این صورت، پیامدهای تداوم وضعیت کنونی، از جمله گسترش تروریسم، تشدید بحران مهاجرت، افزایش ناامنی و بی‌ثباتی، نه تنها افغانستان بلکه منطقه و جهان را نیز متأثر خواهد ساخت.

شبکه نیروهای دموکراتیک و مدنی افغانستان بار دیگر بر تعهد خود نسبت به آزادی، مردم‌سالاری، عدالت، حقوق بشر، برابری شهروندان و حاکمیت قانون تأکید می‌کند و باور دارد که آینده افغانستان تنها از مسیر مشارکت واقعی مردم، احترام به کرامت انسانی و شکل‌گیری یک نظام سیاسی فراگیر، مشروع و دموکراتیک تضمین خواهد شد.

با احترام
شبکه نیروهای دموکراتیک و مدنی افغانستان

Statement of the Afghanistan Civil and Democratic Forces Network on the Fifth Anniversary of Taliban Rule

Five Years of Repression, Deprivation, and Crisis; Five Years of Afghanistan's Distance from Freedom, Justice, and Democracy. August 2021, 15 (24 Asad 1400) marked a bitter and dark turning point in Afghanistan's contemporary history—the day the Taliban once again took control of the country and imposed their rule over the Afghan people. This day did not merely signify the fall of a government; it symbolized Afghanistan's regression from the path of democracy, freedom, human rights, and equality among citizens toward authoritarianism, monopolization of power, and extremism.

With the Taliban's return to power, the achievements of the previous two decades in education, freedom of expression, political participation, women's rights, civil society, and independent media were dismantled on an unprecedented scale, depriving millions of Afghan citizens of their most basic rights and fundamental freedoms.

The past five years have been among the most difficult and darkest periods in Afghanistan's contemporary history. Individual and social freedoms have been severely restricted; women and girls have been denied access to education, employment, and participation in public life; state institutions, instead of being administered on the basis of merit, have been placed in the hands of individuals lacking expertise and experience; hundreds of independent media outlets have been shut down; and tens of thousands of intellectuals, professionals, academics, and cultural figures have been forced to leave the country.

During this period, Afghanistan has once again become a breeding ground for terrorist and extremist groups, while the country's public sphere has been characterized by fear, repression, arbitrary arrests, widespread restrictions, and persistent human rights violations. Thousands of cases of human rights abuses, discriminatory treatment, suppression of civil liberties, and the systematic exclusion of various social, political, ethnic, and religious groups have created an alarming picture of Afghanistan's current situation.

Over the past five years, the Taliban have attempted to gain international legitimacy by pursuing contradictory policies toward the international community. In practice, however, they have demonstrated no meaningful commitment to the principles of human rights, women's rights, fundamental freedoms, or universally accepted values. Nevertheless, some countries continue to pursue a policy of unilateral and unconditional engagement with the Taliban—a policy that has not only failed to improve the situation of the Afghan people but has also contributed to the normalization of widespread human rights violations.

The Afghanistan Civil and Democratic Forces Network, while emphasizing the responsibility of the international community toward the people of Afghanistan, calls upon governments, international organizations, human rights institutions, and all forces committed to freedom and democracy to undertake effective and responsible action. In this regard, we emphasize the following:

1. The international community must use all available political, legal, and diplomatic means to compel the Taliban to accept an inclusive political process, ensure the participation of all citizens, and respect the fundamental rights of the people of Afghanistan.

2. Unilateral engagement with the Taliban without taking into account the demands and rights of the Afghan people amounts to disregarding the fundamental principles of human rights and universal values and must not be allowed to become a normalized and accepted practice.

3. The democratic countries of the world must not abandon the people of Afghanistan in the face of terrorism, extremism, and widespread human rights violations. They must provide effective and sustained support to Afghanistan's democratic, civil, and freedom-seeking forces.

4. The international community must use all legitimate means at its disposal to prevent Afghanistan from becoming a safe haven and organizational hub for international terrorist groups, as the continuation of this situation will pose serious threats to regional and global security.

5. The Afghanistan Civil and Democratic Forces Network calls upon all national movements, prominent figures, and influential forces to overcome their differences and work toward unity, convergence, and the formation of a common voice in defense of national values, democracy, and citizens' rights.

6. We call upon all Afghan citizens who believe in freedom, equality, democracy, human rights, freedom of expression, and freedom of belief to strengthen solidarity, cooperation, and coordination among freedom-seeking forces and thereby help create the conditions for the emergence of a national, inclusive, and democratic alternative.

7. Afghanistan today lacks political and international legitimacy because the system governing the country is not founded on public participation, the rule of law, or respect for citizens' rights. The continuation of this situation will lead to a worsening humanitarian crisis, mass migration, the spread of terrorism, the expansion of organized crime networks, and Afghanistan's further underdevelopment.

8. The absence of a legitimate and accountable government arising from the will of the people is one of the greatest sources of suffering for the Afghan nation. The international community must not remain indifferent to the suffering of the Afghan people or remove Afghanistan from its agenda. We therefore call upon the United Nations, democratic governments, human rights institutions, independent media, and all responsible regional and international actors to adopt coordinated and effective policies and support a process leading to the establishment of a legitimate, inclusive, accountable government based on the will of the people. Otherwise, the consequences of the continuation of the current situation—including the spread of terrorism, the worsening migration crisis, and increasing insecurity and instability—will affect not only Afghanistan but also the region and the wider world.

The Afghanistan Civil and Democratic Forces Network once again reaffirms its commitment to freedom, democracy, justice, human rights, equality among citizens, and the rule of law. We firmly believe that Afghanistan's future can only be secured through genuine public participation, respect for human dignity, and the establishment of an inclusive, legitimate, and democratic political system.

Respectfully,
Afghanistan Civil and Democratic Forces Network